

Motion till riksdagen 2005/06:L318

av **Ingemar Vänerlov m.fl. (kd)**

Evenemangsarrangörers arenarättigheter

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om en utredning av arenarättigheter för evenemang som i dag saknar upphovsrätt.

Motivering

Den som går på ett idrottsevenemang eller liknande och betalar sin entrébiljett kan ta med sig sin videokamera eller mobiltelefon in och sända över bilderna till en webbsida. Med tekniska hjälpmedel kan vem som helst direktsända idrottsevenemanget direkt på en hemsida. Någon immaterialrättslig bestämmelse som förhindrar detta finns inte. Den som däremot gör samma sak i samband med en teaterföreställning begår ett brott mot upphovsrätten.

Debatten som följde på EG-direktivet och regeringens proposition angående den så kallade TV-listan fokuserade på TV-bolags sändningsrättigheter och hur dessa utnyttjas. Denna debatt koncentrerades i stor utsträckning på arrangörens ställning och sändningsrättigheterna. I debatten nämndes både äganderätt och upphovsrätt. Detta område behandlades inte i regeringens proposition.

Läget är följande: olika föreningar eller sammanslutningar som t ex idrottsklubbar eller idrottsförbund kan inte hävda någon äganderätt (upphovsrätt) till så kallade sändningsrätter. Den existerar nämligen inte i svensk lagstiftning. När exempelvis fotbollsförbundet säljer TV-rättigheter så är det en fiktiv rättighet man säljer. Vad det i praktiken handlar om är den rätt som tillkommer ägaren till en idrottsanläggning eller arrangören vid ett evenemang att ta ut en högre inträdesavgift för ett sändande TV-bolag. Det är först när ett TV-bolag gjort en upptagning som upphovsrätten inträder och då är det TV-bolaget som får upphovsrätten.

Fel! Okänt namn på

Det finns alltså ingen generell äganderätt till händelseförlopp eller dags-händelser. I dag finns ingen skyddslagstiftning för t ex arrangörer av idrottsevenemang. Arrangören har visserligen rätten till arenan där evenemanget äger rum men informationen kring det som sker under evenemanget är inte skyddat i upphovsrättslig mening. Enligt vår mening bör denna frågeställning belysas i en utredning, som dock inte avser ett generellt evenemangsskydd utan fokuserar på den situation där sändningsrättigheter kan vara aktuella för försäljning.

Det är intressant att notera att lagutskottet i tidigare avslag på motion i detta ämne hävdade att det inte finns några bärande skäl för att göra denna utredning. Principfrågan aktualiserades som tidigare nämnts i samband med TV-listedebatten och betydande kritik framfördes om att den innehöll en rätt eller en möjlighet att ta ifrån innehavare av dessa rättigheter och ge dem till någon annan. Den principfrågan är tungt vägande och ett bärande skäl för en utredning. Det finns för att instämna med en talare i TV-listedebatten uppenbarligen mycket att göra innan vi har ett skydd för rättigheter såsom äganderätten och rätten till de egna evenemangen.

Så kallade arenarättigheter finns i vissa andra länder. Det kan vara befogat att utreda möjligheterna av att införa liknande rättigheter i Sverige. Behovet av en sådan utredning bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 4 oktober 2005

Ingemar Vänerlov (kd)

Yvonne Andersson (kd)

Helena Höij (kd)

Peter Althin (kd)

Ingvar Svensson (kd)

Tuve Skånberg (kd)

Olle Sandahl (kd)